

מתוקים מרוב לחם צופים

הדלקת נרות:

6: 37

יציאת השבת:

8: 14

זמני השבת
לפי אופק ב"ב

מאויבי תחכמוני

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך בידך ושבית שבינו: שמעתי ממורי הבעש"ט ז"ע ביאור הפסוק כך הוא, כי על ידי טענת היצר הרע בעצמו בזה כובש את יצרו, שאם הוא זריז במלאכתו לפתות את האדם בעבירה, כדי לעשות שליחות השי"ת (שזהו תפקידו), מזה יקח האדם מוסר לעצמו, שיהיה הוא זריז במלאכתו, שלא לשמוע לעצת היצר, שהוא רצון קונו יתברך שמו, וזהו 'כי תצא למלחמה על אויבך' היינו היצר הרע, 'ושבית שבינו' תקח מומנו ותלמד ממנו, ותעשה מה שהוא עושה. (תולדות יעקב יוסף)

קשוט עצמך

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: אם תבער את הרע מקרבך אזי ישמעוך אחרים לכשתטיף להם דברי מוסר, אבל כל עוד הרע מצוי בקרבך, לא ישמעו אחרים את דברך.

קבעם על לוח לבך

ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה וכסית את צאתך: דברי תורה ומוסר שאתה שומע באזנך יהיו חדורים וקבועים בלבך כיתד, כי אז אפילו בשבתך חוץ, כשתחרוג פעם חלילה במקצת מתחום הקדושה, וחפרת בה חפור תחפור בקרבך ותעורר את דברי הקדושה ששמעת בשעתך, ושבית וכסית את צאתך, אזי יביאוך הדברים לידי תשובה ולידי כיסוי יציאתך החוטאת. (דגל מחנה אפרים)

תמחה את זכר עמלק: שמעתי בשם הרה"ק מלובלין ז"ע שמר עצה לזכרון את הפסוק "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח". (פתגמין קדישין)

עמון ומואב נענשו גם על שלא קדמו בלחם ובמים ומה שזכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהריים לקללך: פעם בא המגיד מדובנא לעירה ולתמהון עיניו עומד יהודי ודורש כאילו הוא המגיד, נעמד המגיד מדובנא ואמר כי היהודי הינו נוכל ואינו המגיד כי אם הוא, ולראיה אמר נעשה מבחן והרי ידוע כי המגיד מדובנא ביכולתו להגיד מושל על כל פסוק או אמרה, היהודי אשר יוכל להמציא מושל במקום יוכיח כי הוא הינו המגיד האמיתי, מיד הובא חומש ונקרא הפסוק הנ"ל, ולא היה בידי הנוכל להמציא ע"כ מושל, מיד פתח המגיד ואמר, גביר אירס את בתו עם בחור יר"ש וקבעו כי החתונה תערך במקום שמתאים לשני הצדדים, הקדים אבי הכלה לצאת לדרך והאם וכל המשפחה עם כל החפצים לחתונה באו מאחור, והנה לפתע רץ אחד מבני המשפחה אל האב וזועק אבא בדרך התהפכה העגלה וכל המאכלים והחפצים הושחתו, מיד זועק האב ומה עם האם? נפצעה זועק הבן, אומר לו האב סכל וכי מה שווים החפצים אם האמא חולה, ולכאורה אף כן בפסוק הזה קודם מזכירים את הלחם והמים ורק אח"כ את הקללה? המשיך המגיד ואמר לאחר החתונה קמץ החותן במאכלי של החתן ולא נתן לו כי אם פת חריבה, ברח הבחור מן הבית ושב לשיבה, העשיר נתמלא חימה והחליט לשכור מכשף שיכשף את החתן, לשם כך היה צריך להביא חפץ אחד מחפצי הבחור, נסע החותן לשיבה ע"מ לנסות למצוא משהו, כשהגיע פגש את ראש הישיבה ולאחר שנכנס עמו בדברים, הבין דבר מתוך דבר, שאלו למה קימץ במאכלים ענה החותן כי באו זמנים קשים וכו', שאלו ראש הישיבה אבל לשכור מכשף היה כסף? כן דבר הכתוב לחם ומים לא היה וכסף לקלל כן ובזה גדולת התביעה עליהם.

"הלכתא לשבתא"

- אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין.
- סימן רנ"ד סעיף ה' שו"ע אין נותנים סמוך לחשיכה פת לתנור, אלא כדי שיקרמו פניה המדובקים בתנור.
 - בפת יש הלכות שונות מאשר בתבשיל, א. דבפת או שאר מאפים בתנור, אין כ"כ חשש שמא יחתה משום שיכול יותר במהירות להיחרך, ולכן לכו"ע הקילו בקרמו פניה שכבר לא יבוא לחתות.
 - ב. דפת אין היתר של קדירה חייאת (מג"א ס"ק ט"ז) והיינו אפילו יניח סמוך לשקיעה מאפה שעד לשקיעה עדיין לא יתחיל אפייתו, אסור הדבר אם התנור אינו גרוף וקטום.
 - תנורים שלנו אין להם דין גרוף וקטום, וכדי לעשותו גרוף, צריך לכסות את גופי החימום בתוך התנור ע"י הספק פח וכדו', וכן לסלק את הכפתורים או להדביקם באופן שלא יבוא לכוונם, ואין די בהעברה למצב שבת שזה רק גורם לבטל פעולת התרמוסטט אבל לא מבטל את פעולת שאר כפתורי התנור.
 - ומשום חששות אלו אין היתר להכניס לתנור מאפה כדי שיאפה בשבת וכיון שאין אנו בקיאים בשיעור קרימת פנים, צריך שיהיו אפיוות כ"צ ואם לא היו אפיוות כ"צ בשקיעת החמה יעשה שאלת חכם.
 - וכמו"כ לכוון שעון שבת שיתחיל אפייתו בשבת, ודאי לכו"ע אין שום היתר בזה, ואם אין לו מה יאכל, יעשה שאלה.
- ועיין עוד בזה בספר פסק"ת

חידת השבוע
מחשבה חמורה
מומעשה
פתרונות לשלוח ליו"ר
המערכת הבה"ח
יקותיאל יהודה גרוס נ"י

קו הגעשמואק
חיווק, ואמונה
מתעדין בתדירות
גבוהה עם דרשות,
סיפורים, וניגונים
077-3249316

ברכת מול טוב לידידיו הנכבדים
הרה"ר ידידיה שנק הי"ו
ומחותנו הרה"ר נפתלי גליק הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו הבן
החתן משה שנק הי"ו
עב"ג בתו הכלה תחי' במזל טוב
יזכו לבנות בית נאמן בישראל

זאת נדבת
הרה"ג ר' שמואל יגר שליט"א
ובנו הרה"ר מרדכי הלל הי"ו
לרגל שמחת הולדת
הנכדה\הבת שתחי'
יזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכיוצ"ח

העלון מוקדש לזכות
רבי אריה חיים בן
סלימה שולמית
שיחי' ובני ביתו
להצלחה וסייעתא
דשמיא בכל העניינים

לתשובה שלימה

מנחה קטע ממדרש-רבה. אותו שבוע היה פרשת דברים, והצדיק החל לקרוא מן הספר. מכיוון ששמע ר' דוד דבר-תורה, שב על עקבותיו ונדחק בין החסידים כדי להקשיב.

החל הרבי לקרוא: "דבר אחר, אלה הדברים אשר דיבר משה; זהו שאמר הכתוב, 'אלה עשית והחרשתי דימית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך'". הרים הרבי את עיניו מהספר והחל לבאר: "יש מי שבאים לצדיק, מלאים פגמים וחטאים, ומעיזים בנפשם לומר כי מאחר שהצדיק אינו נוקב במפורש בחטאיהם, בוודאי אינו יודע דבר ואינו מרגיש כלום. אבל האמת אינה כן, כי הצדיק רואה ויודע, ורק כדי שלא לביישם שותק הוא ואינו מייסרם." השתתק לרגע הרבי ומיד המשיך: "כל זאת בתנאי שהחוטא מצינו מכיר בחומרת חטאיו ומתעורר מעצמו לשוב עליהם בתשובה; אך אם החוטא אינו שם את ליבו לחזור בתשובה על מעשיו הרעים, אזי מוכרח הוא הצדיק למנותם באוזניו, אחד לאחד, ולעוררו לתשובה."

השפיל הרבי את עיניו אל הספר ואמר: "זהו שאמר הכתוב, 'אלה עשית והחרשתי' - אם פירשת לא-נכון את העובדה שהחרשתי על מעשיך הלא-טובים; 'דימית היות אהיה כמוך' - ועקב כך אמרת בליבך, כי הצדיק אף הוא אדם כמוני ואינו מסוגל לצפות לתוך נפשי פנימה; 'אוכיחך ואערכה לעיניך' - כי אז לא נותרה בידי ברירה אלא להוכיח אותך בפניך."

אנחה כבדה בקעה מליבו של הרבי. "יש הנכשלים לא-עלינו בחטא כזה ובחטא כזה..." וכך החל למנות שורה של חטאים, מפרט בצד כל אחד מהם את הדרך לתיקונו. החסידים שהביטו בריכוז רב בפני רבם ושתו בצמא את מילותיו, לא הבחינו תחילה באורח שקילוח של דמעות חמות החל לזלוג במורד לחייו. ורק כשקול בכיו גבר והלך וכל גופו החל לרטוט - הבחינו בר' דוד שעמד על מקומו וגעה בבכי כתינוק.

לאחר שסיים הרבי את דבריו ופנה לחדרו, ביקש ר' דוד לשוב ולהתקבל אצלו ונענה. הפעם התייצב לפני הרבי בלב שבור ובנפש כנועה. הרבי נוכח בכנות כוונותיו וברצונו האמיתי לחזור בתשובה שלמה ולא ייסרו בדברים. להפך, חיך אליו וחיזק את ליבו בדברי חיבה וריצוי. הצדיק בירכו כי יזכה לשוב בתשובה שלמה. ואמנם ברכת הרבי נתקיימה ור' דוד זכה לחזור בתשובה ולהיות חסיד וירא-שמים אמיתי.

רגיל היה ר' דוד לשמוע מפי חברו ר' חנוך, גדולות ונצורות על רבו הצדיק, רבי שמואל-אבא מזיכלין. בחיל וברעדה היה מספר על גודל יראת רבו, על עוצם קדושתו ועל רוח-הקודש המאירה בבית- מדרשו. "הרבי קורא את פנימיותו של כל אדם ואדם כמו היה ספר פתוח לפניו. בעיניו הטהורות הוא חודר כליות ולב ויודע את מעשי כל אחד ואחד מיום היוולדו", היה אומר ובשרו נעשה חידודין-חידודין. ר' דוד, שלא נמנה עם עדת החסידים, ומעולם לא חש צורך להתקשר לצדיק, היה מקשיב לדברים בחצי-אוזן ופוטרם על-פי-רוב בחיוך לגלגני.

פעם אחת, כשהרבה ר' חנוך לדבר בשבח רבו, לא יכול עוד ר' דוד להתאפק ואמר: "הבה נעמיד סוף-סוף את דברך במבחן. הנה, אני נכשלתי במשך חיי בכמה וכמה עברות, שאיש מלבדי אינו יודע עליהן. ניסע כעת אל רבך. אם כדברך, ודאי יעמידני על מקומי."

או-אז אדע כי צדקת. ואם לאו - חדל מלהתהלל בנפלאות רבך. "הסכים ר' חנוך לרעיון והשניים יצאו לדרך."

בבואם לזיכלין נכנסו לתת שלום לרבי, כנהוג. קיבלם הרבי בפנים מאירות, החליף עם ר' חנוך ועם רעהו אי-אלה מילים ונפטר מהם לשלום ולברכה. בצאתם מלפני הרבי, שילח ר' דוד בחברו מבט מתגרה. "נו, היכן רוח-הקודש שעליה דיברת? הנה, רבך הביט בעיניי, אפילו הסביר לי פניו - ולא ראה דבר...!"

נתן ר' חנוך בחברו מבט נזוף. "וכי מה רצית, שמיד ברגע הראשון לבואך ייסר אותך הרבי על חטאיך? אוהב ישראל הוא ואין דרכו להלבין פני יהודי בלי סיבה; מה עוד שגם אני הייתי נוכח בחדר. המתן כאן עוד יום-יומיים ובוודאי תיווכח במו-עיניך בצדקת דבריי."

אבל ר' דוד לא השתכנע מדברי חברו והחליט שאין לו עוד מה לחפש בזיכלין. מכיוון ששעת מנחה הגיעה, נכנס לבית-המדרש לתפילה קודם שובו לביתו. מפעם לפעם הגניב ר' דוד מבט חטוף אל הפינה שבה ניצב הרבי בתפילה - מנסה לבחון אותו על-פי חזותו ותנועותיו. "אפשר תלמיד-חכם הוא ואף ירא-שמים גדול, אך מכאן ועד לרוח-הקודש רחוקה הדרך", הררה. תמה התפילה ור' דוד כבר עמד ברגל אחת על מפתן בית-המדרש ופניו כלפי חוץ. לרבי שמואל-אבא מזיכלין היה מנהג ללמוד ברבים בכל יום לאחר תפילת

קוראים נכבדים נהנתם, החכמתם ?
להו ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים
ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון
הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה
ויראת שמים ותתברכו בכל הברכות
האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני
הגליון ניתן לפנות בטל' 054-8559959

לע"נ
הילד יניק וחכים
אברהם דוד חי ז"ל
בן יבלחט"א
יקותיאל יהודה
נלב"ע י"ב תמוז
תשפ"ד
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון
מוקדש
לרפואת
יעקב בן
מרים
לרפ"ש
בתשח"י

לע"נ
איש החסד והחינוך
הרה"ח ר' חיים
שרגא פאווייל ב"ר
מייכאל שר זצ"ל
נלב"ע ז' אייר תשע"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון
מוקדש
לזכות רפאל
בן הדר
להצלחה בכל
העניינים
ברוחניות
וגשמיות

העלון מוקדש
לזכות
אורן בן פרח
ודליה בת פרח
להצלחה בכל
העניינים
ברוחניות
וגשמיות

נא להתפלל
לרפואת
זקני הרה"ג
יצחק בן
צילה
שליט"א
לרפ"ש
בתושח"י